

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové v právní věci žalobce: **JUDr. L. V.**, advokát, ev. č. 5771, se sídlem v P., g. R. 40, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem, se sídlem Školská 12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 13.11.2014, č. j. K 57/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 13.11.2014, č. j. K 57/2013, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 3.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým odvolací kárný senát České advokátní komory dne 13.11.2014 zamítl jeho odvolání, proti rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 25.4.2014, č. j. K 57/2013, jímž mu bylo uloženo kárné opatření podle § 32 písm. c) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o advokacii“), a to pokuta ve výši 12.000 Kč s povinností úhrady nákladů řízení ve výši 3.000 Kč. Žalobce byl uznán kárně vinným, že poté, co dne 30.6.2011 uzavřel s klientkou J. K. (dále jen „klientka“) smlouvu o poskytování právních služeb, v níž se zavázal ji zastupovat v řízení vedeném u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 16 C 132/2010, a zejména sepsat a podat odvolání proti rozsudku tamního soudu ze dne 27.1.2011, č. j. 16 C 132/2010-88, a poté, co dne 4.7.2011 podal v jejím zastoupení blanketní odvolání a usnesením tohoto soudu ze dne 1.8.2011 byl vyzván k odstranění vad podání ve lhůtě do 10 dnů od jeho doručení s poučením o důsledcích nesplnění této výzvy, o této povinnosti klientku řádně neinformoval, přičemž

sám požadované doplnění odvolání ve stanovené lhůtě soudu nepředložil, v důsledku čehož bylo odvolání klientky usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.1.2012 č. j. 56 Co 465/2011-109, odmítnuto, čímž porušil § 16 odst. 1, 2 a § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1, 2 a čl. 9 odst. 1 Pravidel profesionální etiky Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (dále jen „etický kodex“).

Žalobou napadá žalobce uvedené rozhodnutí žalované, navrhuje, aby soud obě rozhodnutí zrušil.

Žalobce v první, základní, žalobní námitce poukazuje na to, že kárná komise jednala i bez něho, jeho omluvu ze zdravotních důvodů vyhodnotila jako souhlas s jednáním, ačkoli trval na své osobní přítomnosti.

V druhé žalobní námitce žalobce argumentuje tím, že prvostupňový orgán v kárném řízení postupoval zcela jednostranně s cílem ho uznat kárně vinným, když své rozhodnutí postavil ryze na obsahu stížnosti a tvrzení kárného žalobce, v odůvodnění jeho argumenty shledal za účelové. Přitom v nich žalobce vysvětloval svůj postup vůči bývalé klientce s ohledem na limity vzájemné dohody s klientkou a k prokázání obsahu dohody v písemném podání ze dne 21.6.2013 navrhl vyslechnout jako svědky své dva tehdejší zaměstnance Mgr. J. K. a H. K., což nebylo akceptováno. Na straně 2 odůvodnění kárného rozhodnutí zmiňuje kárný senát pouze H. K. s tím, že nebylo přeloženo (zřejmě má být slovo „předloženo“ – pozn. soudu) její písemné vyjádření k věci. Je přesvědčen, že tím, že ji kárný senát jako svědka nepředvolal, porušil svou povinnost, čímž jí žalobce nemohl položit otázky důležité pro rozhodnutí ve věci. Namítá, že kárný senát se vůbec nezabýval jím navrhovaným druhým svědkem Mgr. J. K.. Současně předseda kárné komise ignoroval, že mu tento navrhovaný svědek dne 12.10.2014 zaslal do datové schránky sdělení, že miní ve věci podat svědectví.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření ze dne 29.4.2015 v úvodu konstatuje, že podpis na žalobě je doprovázen nápisem „neznámá platnost“, dává tak v úvahu, zda je žaloba řádně podepsána, včetně otázky včasnosti jejího podání. Navrhuje zamítnutí žaloby a k meritu věci poukázala na to, že předsedkyně kárného senátu obeslala žalobce k jednání nařízenému na dne 22.11.2013. Poté, co žalobce předložil doklad o pracovní neschopnosti s omluvou a oznámením, že se jednání nařízeného na den 22.11.2013 nezúčastní, kárný senát rozhodl, že jednat nebude a jednání odročil. Další komunikace pokračovala dopisem předsedkyně kárného senátu ze dne 26.11.2013 a odpovědí žalobce ze dne 5.12.2013. Po obeslaném termínu jednání na den 25.4.2014 se žalobce z jednání opět omluvil a oznámil, že se ho nemůže zúčastnit ze zdravotních důvodů, které doložil. Kárný senát dne 25.4.2014 jednal, protože k omluvě z jednání nebyla připojena další žádost žalobce o odročení.

Žalovaná vysvětluje, že žalobce ve svém vyjádření ze dne 21.6.2013 zmiňuje dva svědky, kteří měli být přítomni jeho jednání s klientkou. Ten ale nenavrhuje, aby byli vyslechnuti jako svědci, nýbrž uvádí, že jejich svědectví dodá do spisového materiálu obratem, což ode dne 21.6.2013 do dne 25.4.2014, a ani do dne 13.11.2014 neučinil, jen uvedl, že předpokládá, že se mu podaří získat svědectví po změně pobytu jednoho z nich. Takový příslib žalobce si kárný senát vyložil tak, jak je uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, a to, že žalobce hodlá předložit písemné prohlášení se svědectvím. To byly důvody, proč ani technicky nemohli být svědci předvoláni. Závažnější důvod vyplývá z povahy věci a rovněž z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňový orgán vycházel z listinného důkazu, kterým je plná moc a z dalšího postupu, resp. nečinnosti, kterým je absence oznámení, jež by muselo následovat, pokud by plná moc

byla skutečně omezena. Případná svědeckví jako účelová obhajoba, by byla v rozporu se zmíněným listinným důkazem plné moci a závažnými souvislostmi. Výslech svědků žalobce nenavrhoval, ani opakovaně a pro hodnocení důkazů nebyl potřebný. Ve svém odvolání ze dne 12.7.2014 žalobce naopak konstatuje, že adresu bývalé zaměstnankyně se mu nepodařilo zjistit, ale k věci se může vyjádřit bývalý zaměstnanec, jehož adresu uvádí, ale nenavrhuje výslovně jeho předvolání. Dne 12.10.2014 tento bývalý zaměstnanec píše členovi kárného senátu, kterého označuje za předsedu kárného senátu, a sděluje mu svoji ochotu podat svědeckví s tím, že neví, v jaké době to bude vhodné, vzhledem k jeho svědeckví u Okresního soudu v Přerově. Z odůvodnění odvolacího kárného rozhodnutí je patrné, že ani odvolací kárný senát nepovažoval za chybu, že tento svědek nebyl vyslechnut, protože znění listinného důkazu a absenci předpokládaného oznámení o omezení plné moci považoval za dostatečné k hodnocení důkazní situace.

Městský soud v Praze (dále jen „Městský soud“) o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť shledal pro takový postup důvody podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud posoudil věc takto:

Podle § 16 odst. 1 zákona o advokacii „Advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.“ Podle odst. 2 tohoto ustanovení „Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.“

Podle § 17 zákona o advokacii „Advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.“

Podle čl. 4 etického kodexu (1) „Advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.“ (2) „Advokát je povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, je-li si jist jeho splněním.“ (3) „Projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie jsou věcné, strážlivé a nikoliv vědomě nepravdivé.“ (4) „Jakékoliv obstarávání cizích záležitostí advokátem soustavně a za úplatu se pro účely Pravidel považuje za výkon advokacie.“

Podle čl. 9 odst. 1 etického kodexu „Advokát je povinen klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věcí postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů.“

Podle § 16 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (dále jen „advokátní kárný řád“) „Nedostavil-li se řádně předvolaný kárně obviněný k jednání, ani nepožádal podle odstavce 3 o odročení jednání, může kárný senát jednat v jeho nepřítomnosti.“ Podle odst. 3 tohoto ustanovení „Objevili-li se překážka, pro kterou nelze jednání provést nebo v něm pokračovat,

rozhodne předseda kárného senátu o odročení jednání. Předseda kárného senátu může rozhodnout o odročení jednání také na základě řádně odůvodněné žádosti kárně obviněného, pokud ji obdrží nejpozději do zahájení jednání, jestliže na straně kárně obviněného nastaly nepředvídatelné a jím samým nezpůsobené překážky.“

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 28.1.2013 byla České advokátní komoře doručena stížnost klientky na žalobce, v níž popisuje genesi jednání žalobce vůči ní a přikládá doklady, které její tvrzení mají podporovat, mezi jinými též plnou moc ze dne 30.6.2011, v níž klientka „uděluje tímto advokátu JUDr. L. V., se sídlem P., g. R. 40, reg. ČAK 5771 plnou moc k tomu, aby společnost obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony s tím související, zejména přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky, námitky nebo rozklad a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal, jejich plnění potvrzoval, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Tuto plnou moc uděluji i v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce, k zastupování ve věcech obchodního rejstříku.“ (ve spisu pod č. 6/B – pozn. soudu). Podací lístek k poštovní přepravě plné moci podepsané klientkou je ze dne 18.7.2011 (ve spisu pod č. 6/C – pozn. soudu). Podle podání adresovaného Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Přerově s podacími razítkem posledně zmiňovaného soudu ze dne 4.7.2011 žalobce podal jménem klientky blanketní odvolání bez odůvodnění proti výroku I. rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 27.1.2011, č. j. 16 C 132/2010-88, s razítkem a podpisem žalobce (ve spisu pod č. 6/D – pozn. soudu). Usnesením ze dne 29.8.2011, v němž je žalobce označen soudem jako zástupce klientky, vyzývá Okresní soud v Přerově č. j. 16 C 132/2010-104, k doložení plné moci a stanoví lhůtu k doložení (ve spisu pod č. 6/G – pozn. soudu).

Ve vyjádření žalobce ke stížnosti klientky ze dne 7.2.2013 adresované České advokátní komoře žalobce kromě jiného nabízí, že průběh jednání s klientkou mu může dosvědčit advokátní koncipient Mgr. J. K..

Předseda kárné komise České advokátní komory zaslal dne 29.5.2013 žalobci kárnou žalobu a současně ho vyzval, aby se k ní v jím určené lhůtě vyjádřil. Žalobce dne 13.6.2013 požádal ze zdravotních důvodů o prodloužení lhůty k vyjádření ke kárné žalobě a přiložil rozhodnutí o své dočasné pracovní neschopnosti ze dne 3.10.2012 vystavené všeobecným praktickým lékařem, v níž je uvedeno, že ode dne 17.10.2012 má žalobce od 12 do 18. hodin povolené vycházky a jsou zde uvedeny tyto kontroly ze dnů 17.10.; 7.11.; 28.11.; 18.12.; 11.1.2013; 31.1.; 28.2.; 27.3.; 17.4.; 7.5.; 28.5.; 20.6.

Ve vyjádření ke kárné žalobě doručené České advokátní komoře dne 24.6.2013 žalobce jmenuje Mgr. J. K. a H. K. jako svědky, kteří komunikovali s klientkou buď každý sám či v rámci telefonického hovoru formou „hlasitého odposlechu“, hovor se synem klientky byl zachycen všemi v jeden okamžik, uvádí: „Svědectví osob uvedených dodám do spisového materiálu obratem, kdy H. K. je bývalou zaměstnankyní mé kanceláře na úseku administrativy a její pobyt se změnil, předpokládám, že však se mi svědectví podaří získat.“

Poté, co žalobce dne 4.11.2013 prostřednictvím datové schránky obdržel předvolání k jednání kárného senátu na den 22.11.2013 od 10:00 hodin, se dne 18.10.2013 z něj omluvil takto: „Omlouvám se tímto, že se nařízeného jednání kárného senátu na den 22. listopadu 2013 ze zdravotních důvodů nezúčastním.“ K omluvě přiložil rozhodnutí o své dočasné pracovní neschopnosti stále původně vystavené dne 3.10.2012, které je zmiňováno výše, v něm po poslední kontrole dne 20.6. přibýly další kontroly ze dnů: 13.7.; 15.8.; 5.9.; 26.9.; 15.10.; 31.10.; 14.11.; 5.12. Kárným senátem „Omluva je vyhodnocena jako žádost o odročení jednání vzhledem k zdrav. stavu KO.“, jak se uvádí v protokolu o jednání kárného senátu ze dne 22.11.2013 na str. 35 spisu.

Dne 26.11.2013 předsedkyně kárného senátu vyzvala žalobce k vyjádření, zda souhlasí s tím, „aby příští jednání kárného senátu proběhlo i ve Vaší nepřítomnosti.“, současně ho žádá o doložení trvání pracovní neschopnosti v originále, jak je uvedeno na str. 36 spisu. Žalobce reaguje dne 5.12.2013, že se nemůže s ohledem na špatný zdravotní stav jednání kárného senátu účastnit, trvá však na tom, aby jednání kárného senátu proběhlo v jeho přítomnosti, jakmile to bude možné, jak vyplývá ze str. 38 spisu a k tomu přiložil na str. 39 spisu potvrzení v originále lékaře specialisty urologa, v němž lékař uvádí, že s ohledem na probíhající léčbu nařídil žalobci klidový režim.

Poté, co žalobce dne 1.4.2014 prostřednictvím datové schránky obdržel předvolání k jednání kárného senátu na den 25.4.2014 od 12:00 hodin, se dne 23.4.2014 z něj omluvil, takto: „Omlouvám se tímto, že jednání kárného senátu nařízeného na den 25.4.2014 se nemohu účastnit ze zdravotních důvodů. Od října 2012 jsem v pracovní neschopnosti. Jsem v péči lékaře specialisty s nařízeným klidovým režimem.“, jak je uvedeno na str. 43 spisu. Na str. 44 spisu k omluvě přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti stále vystavené dne 3.10.2012, kde po poslední kontrole dne 5.12. přibýly další kontroly ze dnů: 16.1.; 26.2.; 25.3.

Podle protokolu o jednání kárného senátu ze dne 25.4.2014 na str. 46 spisu poté, co byla přečtena omluva žalobce, kárný senát konstatoval, že žalobce byl řádně předvolán k jednání, konstatuje, že o odročení jednání nepožádal, pouze se omluvil, a proto rozhodl, že bude jednat v jeho nepřítomnosti a provedl kárné jednání, v jehož závěru kárný senát uznal žalobce kárně vinným v úvodu popsaným jednáním a uložil mu kárné opatření pokutu 12.000 Kč. Toto rozhodnutí žalobci bylo dodáno do datové schránky dne 30.6.2014 a dne 1.7.2014 si ho převzal. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání.

V jeho průběhu dopisem ze dne 12.10.2014 Mgr. J. K. sděluje JUDr. S. jako předsedovi kárného senátu, že ho žalobce požádal o podání svědectví k obsahu smlouvy s klientkou, je ochoten podat svědectví, ale neví, zda by to bylo vhodné dříve, než v dané věci má být slyšen jako svědek dne 17.10.2014 před Okresním soudem v Přerově. Dne 13.11.2014 bylo odvolací kárnou komisí ve věci rozhodnuto.

V napadeném rozhodnutí žalovaná k námitce žalobce, že se jednání chtěl osobně zúčastnit, uvedla, že kárný senát nařídil jednání na den 25.4.2014, předvolání bylo žalobci doručeno dne 1.4.2014. Ten na předvolání reagoval omluvou ze dne 23.4.2014, že se jednání kárného senátu nařízeného na dne 25.4.2014 nemůže zúčastnit ze zdravotních důvodů. Kárný senát po přečtení omluvy žalobce jednání dne 25.4.2014 konal v nepřítomnosti žalobce, když ten se před jednáním k věci podáním ze dne 21.6.2013 podrobně vyjádřil a jeho omluva ze dne 23.4.2014 nebyla žádostí o odročení jednání kárného senátu.

Žalovaná se zabývala věcnou správností rozhodnutí a odkazuje na udělenou plnou moc procesní bez omezení, na odvolání podané žalobcem Okresnímu soudu v Přerově dne 4.7.2011, a na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.1.2012, sp. zn. 56 Co 456/2011, v němž se mimo jiné konstatuje, že okresní soud vydal dne 1.8.2011 výzvu žalobkyni k odstranění vad odvolání včetně poučení o následcích. Toto rozhodnutí bylo žalobci prostřednictvím jeho datové schránky doručeno dne 6.3.2015.

Městský soud s ohledem na výše popsané skutečnosti shledal k otázce posuzování zákonnosti provedeného kárného řízení s žalobcem bez jeho účasti, že tím byla porušena ústavně zaručená práva žalobce na spravedlivý proces, došlo k projednání věci bez jeho přítomnosti, když ze strany žalobce se jednalo o řádně doloženou a včasnou omluvu z jednání podpořenou kontinuálně trvající pracovní neschopností a současně za situace, kdy předchozím výslovným projevem vůle (přípisem ze dne 5.12.2013, založeným ve správním spisu na str. 38) dal prvostupňovému orgánu na vědomí, že trvá na své účasti při jednání. Tímto

nesprávným postupem správního orgánu i orgánu odvolacího bylo nepřipustně zasaženo do práv žalobce osobně se před kárným senátem hájit. Je třeba konstatovat, že v kárném řízení se rozhoduje o oprávněnosti kárného obvinění, v něm kárně obviněný v podstatě disponuje obdobnými procesními právy, jaké má obviněný z trestného činu. K nim patří zejména právo hájit se osobně, navrhnout důkazy, i svědecké výpovědi, podporující jeho kárnou obhajobu, a to za stejných podmínek jako má kárný žalobce, obdobně viz čl. 6 odst. 3 písm. b), c) a d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Kárně obviněný tak svá práva může realizovat pouze tehdy, bude-li přítomen projednání jeho případu. Z tohoto důvodu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod prohlašuje právo každého, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti, za právo základní. Právo kárně obviněného být přítomen při jednání kárného senátu je dále zakotveno v § 16 advokátního kárného řádu, kde v odst. 3 je uvedeno, jak je citováno výše, že pro překážku, pro kterou nelze jednání provést nebo v něm pokračovat, jednání předseda kárného senátu odročí. Dlouhotrvající pracovní neschopnost je přitom oním relevantním důvodem, pro který nelze jednání bez osobní účasti žalobce provést, který na jednání rovněž i trvá a řádně ji opakovaně doložil. Přitom nelze pominout další skutečnost, a to, že omluvu žalobce ze zdravotních důvodů na str. 32 spisu kárný senát dne 22.11.2013 akceptoval a jednání odročil a v podstatě shodný typ omluvy, podpořený v obou případech doloženou pracovní neschopností na str. 43 spisu, již tentýž kárný senát neakceptoval a přesto dne 25.4.2014 jednal. Přitom rovněž pochybení je shledáno, když na str. 36 spisu předsedkyně kárného senátu se žalobce dotázala, zda souhlasí, aby *příští* jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti, ten odpověděl na str. 38, že *trvá* na své přítomnosti, přesto jeho odpověď kárný senát nevzal v potaz a jednal, ačkoli i za těchto okolností nemělo být ve věci jednáno a rozhodnuto. Pokud kárný senát měl nějaké pochybnosti o relevantnosti pracovní neschopnosti žalobce, resp. ve vztahu jak k délce trvání pracovní neschopnosti, tak rovněž v návaznosti na to, že v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti lékař mu napsal relativně dlouhé rozpětí denní vycházky od 12 do 18 hodin, a nelze pominout, že žalobce je z Přerova a jednání kárného senátu probíhalo v Praze, pak si mohl již prvostupňový orgán vyžádat např. obecnou zprávu lékaře o zdravotním stavu žalobce tak, aby tím nebylo porušeno lékařské tajemství, zda je žalobce schopen účasti na jednání, popř. za jakých podmínek a podle výsledku tomu jednání přizpůsobit, popř. mohl na něho nechat vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, který by byl povinen žalobce strpět tak, aby nedocházelo ke zbytečným průtahům ve věci. Městský soud odkazuje v tomto směru na bohatou judikaturu týkající se porušení práv na spravedlivý proces, lze zmínit např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27.8.2007, č. j. 4 Ads 49/2013 – 46, ze dne 6.3.2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53, ze dne 27.8.2007, č. j. 4 Ads 111/2006 – 72, ze dne 17.6.2011, č. j. 2 As 70/2010 – 63, ze dne 16.11.2010, č. j. 5 As 51/2010- 94, ze dne 18.1.2013, č. j. 7 As 77/2012 – 44, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30.5.2014, č. j. 17 A 30/2013 – 43.

Pro úplnost nelze nezmínit druhou námitku, aby se Městský soud vypořádal se všemi námitkami uplatněnými před soudem. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce zaslal žalované vyjádření ke kárné žalobě doručené České advokátní komoře dne 24.6.2013 (str. 25 spisu – pozn. soudu), v něm jmenuje Mgr. J. K. a H. K. jako svědky, kteří komunikovali s klientkou buď každý sám či v rámci telefonického hovoru formou „hlasitého odposlechu“, kdy hovor se synem klientky byl zachycen všemi v jeden okamžik. Uvádí: „*Svědectví osob uvedených dodám do spisového materiálu obratem, kdy H. K. je bývalou zaměstnankyní mé kanceláře na úseku administrativy a její pobyt se změnil, předpokládám, že však se mi svědectví podaří získat.*“ Především je třeba uvést, že na základě takto uvedených skutečností nebylo nutné slyšet uvedené osoby jako svědky, jak uvádí i žalovaná, neboť jejich svědectví by nepřineslo nic zásadního ve věci. Nelze opomenout, že žádné písemné svědectví ani jedné jmenované

osoby nebylo k okamžiku rozhodnutí do spisu založeno. Tuto námitku žalobce Městský soud shledal za nedůvodnou.

Současně nelze nezmínit procesní námitku žalované z jejího písemného vyjádření ze dne 29.4.2015, kde v úvodu konstatuje, že podpis na žalobě je doprovázen nápisem „neznámá platnost“, dává tak v úvahu soudu, zda je žaloba řádně podepsána, včetně otázky včasnosti jejího podání. Městský soud má od žalobce k dispozici žalobu v jejím horním segmentu s platným podpisem žalobce, jeho jménem, důvodem, datem ze dne 15.4.2015 a o čase 14:35:51 hodin, vše na str. 1 soudního spisu, a to včetně příloh, podanou zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky, jak je uvedeno na str. 14 soudního spisu s platným elektronickým podpisem. Žaloba soudu tak byla doručena správně. Co se týká otázky jejího včasného podání, pak ze spisu vyplývá, že ačkoli rozhodnutí odvolacího kárného senátu bylo vydáno dne 13.11.2014, viz str. 80 spisu, jeho písemné vyhotovení bylo zasláno žalobci dne 6.3.2015 do datové schránky a ten ho shodný den, tedy dne 6.3.2015, převzal, viz str. 89 spisu. Vzhledem k tomu, že žalobce podal soudu svoji žalobu dne 15.4.2015, dodržel lhůtu podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Městský soud dospěl k závěru, že žaloba je z podstatné části důvodná, proto podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem, když shledal porušení práv žalobce na spravedlivý proces, čímž podstatným způsobem byla porušena ustanovení o řízení před správním orgánem. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Poplatek z návrhu na přiznání odkladného účinku soud žalobci nepřiznal, neboť návrh nebyl shledán jako důvodný.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. prosince 2016

JUDr. Jan Ryba, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.